

POSTANOWIENIE

Dnia 14 lutego 2012 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie Wydział XVI Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR /del./ Tomasz Szancilo

po rozpoznaniu w dniu 14 lutego 2012 r. w Warszawie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku (...) sp. z o.o. w (...) S.A. w W.

przeciwko Gminnemu Przedsiębiorstwu (...) sp. z o.o. w S.

o zabezpieczenie

postanawia:

I. udzielić zabezpieczenia roszczenia wnioskodawców (...) sp. z o.o. w (...) S.A. w W. przez zakazanie uczestnikowi Gminnemu Przedsiębiorstwu (...) sp. z o.o. w S. skorzystania z zabezpieczenia należytego wykonania umowy nr (...) z dnia 2 sierpnia 2011 r. przez żądanie (bezpośrednio lub za pośrednictwem pełnomocnika lub innego przedstawiciela) wypłaty kwot z ubezpieczeniowej gwarancji należytego wykonania kontraktu i usunięcia wad i usterek nr (...) z dnia 5 sierpnia 2011 r.,

II. oddalić wniosek w pozostałym zakresie,

III. wyznaczyć wnioskodawcom (...) sp. z o.o. w (...) S.A. w W. termin 14 dni na wytoczenie powództwa – pod rygorem upadku zabezpieczenia.

UZASADNIENIE

(...) sp. z o.o. w (...) S.A. w W. wnieśli o udzielenie zabezpieczenia roszczeń przed wytoczeniem powództwa w stosunku do uczestnika Przedsiębiorstwa (...) sp. z o.o. w S. w postaci: a) roszczenia o ustalenie, że obowiązanemu nie przysługuje roszczenie o zapłatę kar umownych na podstawie § 19 ust. 2 lit. a oraz d umowy, b) roszczenia o zaniechanie bezprawnego skorzystania przez obowiązanego z wypłaty kwot z gwarancji, poprzez zakazanie obowiązanemu skorzystania z zabezpieczenia należytego wykonania umowy przez żądanie (bezpośrednio lub za pośrednictwem pełnomocnika lub innego przedstawiciela) wypłaty kwot z gwarancji i zakazanie obowiązanemu dokonywania potrąceń roszczeń przysługujących Konsorcjum z tytułu zapłaty za wykonane w ramach umowy roboty budowlane z rzekomo przysługujących obowiązanemu roszczeniami o zapłatę kar umownych na podstawie § 19 ust. 2 lit. a oraz d umowy. W uzasadnieniu wskazał, że obowiązanemu, będącemu zamawiającym, nie przysługiwało prawo odstąpienia od umowy i naliczania kar umownych, o czym świadczą przesłanki zarówno prawne, jak i faktyczne. Odstąpienie od umowy było więc nieskuteczne, zaś Konsorcjum nie ponosi odpowiedzialności za opóźnienia w realizacji robót. Realizacja wypłat kwot z gwarancji byłaby dotkliwa w skutkach dla wnioskodawców. Pozytywny dla nich wyrok sądu oznaczałby obowiązek uczestnika zwrotu kwot z gwarancji, co nie nastąpi w krótkim czasie, a istnieje również ryzyko, że powstanie sytuacja, której odwrócenie może być niemożliwe lub nadmiernie utrudnione. Ryzyko to znacząco wzrosło wskutek zgłoszenia przez obowiązanego do ubezpieczyciela żądania wypłaty z tytułu gwarancji. Dodatkowo ze

sprawozdania finansowego obowiązanego za 2010 r. wynika, że może on nie być w stanie dokonywać zapłaty swoich zobowiązań, o czym świadczy wartość zobowiązań bieżących spółki w stosunku do sumy jej aktywów obrotowych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

W świetle art. 730 § 1 k.p.c., w każdej sprawie cywilnej podlegającej rozpoznaniu przez sąd można żądać udzielenia zabezpieczenia. Może żądać go każda osoba, która uprawdopodobni roszczenie oraz interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia. Interes taki istnieje, gdy brak zabezpieczenia uniemożliwi lub poważnie utrudni wykonanie zapadłego w sprawie orzeczenia lub w inny sposób uniemożliwi lub poważnie utrudni osiągnięcie celu postępowania w sprawie (art. 730¹ § 1 i 2 k.p.c.). Natomiast zgodnie z art. 755 § 1 pkt 1 k.p.c., jeżeli przedmiotem zabezpieczenia nie jest roszczenie pieniężne, sąd udziela zabezpieczenia w taki sposób, jaki stosownie do okoliczności uzna za odpowiedni, w tym może unormować prawa i obowiązki stron lub uczestników postępowania na czas trwania postępowania.

Podkreślić trzeba, że roszczenie jest uprawdopodobnione, jeżeli prima facie istnieje znaczna szansa na jego istnienie, co nie wyklucza tego, iż w świetle głębszej analizy stanu faktycznego i prawnego wniosek może okazać się bezzasadny. Istotą postępowania zabezpieczającego, jako postępowania incydentalnego, nie jest uznanie dochodzonego roszczenia za udowodnione, ale jedynie za uprawdopodobnione, czemu służy dokonywana przez sąd jedynie pobieżna analiza dostarczonego przez wnioskodawcę materiału dowodowego. Możliwość dojścia, w wyniku pełnego postępowania, do wniosku o niezasadności roszczenia, jest oczywistym założeniem tej instytucji. Natomiast przy badaniu istnienia interesu prawnego w udzieleniu zabezpieczenia należy przyjmować szerokie rozumienie pojęcia roszczenia, które podlegałoby ochronie, tj. nie tylko jako roszczenie w materialnoprawnym ujęciu, lecz jako każde uprawnienie doznające ochrony prawnej, sytuację prawną danego podmiotu lub roszczenie procesowe, będące przedmiotem ewentualnego postępowania cywilnego, w związku z którym złożono wniosek o zabezpieczenie (por. np. postanowienie SO w Gliwicach z dnia 4.06.2010 r., X GC 104/10, Lex nr 585090, postanowienie SO w Gliwicach z dnia 26.04.2010 r., X GCo 32/10, Lex nr 585089, postanowienie SA w Szczecinie z dnia 28.12.2006 r., I ACz 1129/06, Lex nr 516576).

W niniejszej sprawie zaszły wszystkie przesłanki udzielenia zabezpieczenia roszczenia wnioskodawców zgodnie z pierwszym sposobem zabezpieczenia, o czym świadczy załączona do akt sprawy dokumentacja, z której wynika, bez przesądzania wyniku rozstrzygnięcia przyszłego sporu sądowego, że obowiązanym nienależycie naliczył kary umowne, co wiąże się z kwestią skuteczności odstąpienia od umowy. Okoliczności przedstawione we wniosku, poparte stosownymi dokumentami, nasuwają wątpliwości, co do prawa obowiązanego skorzystania ze środków gwarancji bankowej, a tym samym uprawdopodobnia roszczenie wnioskodawców.

Istnienie interesu prawnego, rozumianego – jak wskazano – w sposób bardzo szeroki, polega na tym, że brak zabezpieczenia roszczenia mógłby doprowadzić do konsekwencji, których usunięcie byłoby znacznie utrudnione. Wprowadzenie do obrotu zakwestionowanej partii kurtek może doprowadzić zarówno do szkody po stronie wnioskodawcy, jak i może wpłynąć negatywnie na jego renomę. Pamiętać trzeba, że w przypadku nowacyjnego zabezpieczenia roszczeń o zaniechanie na podstawie art. 755 k.p.c. zakaz zaspokojenia roszczenia wynikający z art. 731 k.p.c. nie ma zastosowania. Dopuszczalność stosowania zabezpieczeń typu nowacyjnego polegających na stworzeniu nowej prowizorycznej sytuacji na określony czas czy też tymczasowym unormowaniu stosunków między stronami wynikająca z art. 755 k.p.c. stanowi *lex specialis* w stosunku do art. 731 k.p.c. (por. wyrok SA w Katowicach z dnia 3.10.2003 r., I ACz 1777/03, „Biuletyn SKA” 2003, Nr 4, poz. 30).

W niniejszej sprawie niewątpliwie brak zabezpieczenia mógłby spowodować, że ewentualne uwzględnienie roszczeń będzie bezprzedmiotowe, gdyż obowiązanym uprzednio zrealizuje uprawnienie wynikające z gwarancji, zaś ewentualne roszczenia zwrotne dotyczące nieuzasadnionej wypłaty z gwarancji może być znacznie rozstrzygnięte w czasie i wiązać się z dodatkowymi kosztami, co z oczywistych względów może doprowadzić do negatywnych skutków dla uprawnionych.

Tym niemniej wniosek podlegał uwzględnieniu jedynie w zakresie pierwszego ze sposobów zabezpieczenia, gdyż zakazanie obowiązanemu dokonywania potrąceń nie prowadzi do żadnych negatywnych skutków dla uprawnionych

– z punktu widzenia osiągnięcia celu postępowania. Co prawda, zgodnie z art. 499 k.c., potrącenia dokonywa się przez oświadczenie złożone drugiej stronie, a oświadczenie ma moc wsteczną od chwili, kiedy potrącenie stało się możliwe, jednak nawet zakładając teoretycznie, że obowiązany złoży tego typu oświadczenie, to jego skuteczność będzie badana w toku postępowania sądowego. Odmowa wypłaty wynagrodzenia za wykonane roboty budowlane może nastąpić z różnych przyczyn, nawet bez konkretnego uzasadnienia. Wystarczające w niniejszej sprawie w celu zapewnienia osiągnięcia celu postępowania jest dokonanie zakazu wypłaty kwot z gwarancji.

Z tych względów, na podstawie powołanych wyżej przepisów, należało orzec jak w punktach I i II sentencji.

W zakresie punktu III orzeczono na podstawie art. 733 k.p.c.

z/

1. (...)

2. (...)